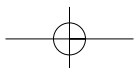
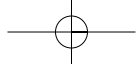

Het is donker,
er is niemand thuis en...
het licht brandt.

8 oktober 2011

We zijn bij de zusters uitgenodigd voor het ontbijt om 7.30u. Het is een sobere maaltijd met brood, confituur, honing, koekjes, omelet met ajuin en tomaat en ook koffie. We doen daarna een korte rondgang in de school, een gelegenheid om alle stylo's, potloden en portemines af te geven die ik vanuit België meegebracht heb. Voor de directrice van de middelbare school heb ik bij de KBC een nieuwe rekenmachine geschooind en gekregen.

Uiteraard heb ik ook King en C° gefeliciteerd voor het geleverde werk: echt gedaan zoals afgesproken én volgens de (veilige) Europese/Belgische regels van de kunst. Dan heb ik mijn dagboek aangevuld, een verslag van de voorbije tweedaagse, en een presentatie voorbereid/afgewerkt over het verstandig gebruik van elektrische toestellen en hoe deze te beschermen tegen te vermijden defecten (een voorbeeld: toestellen die niet gebruikt worden van het net afschakelen = stekker uit het stopcontact trekken, 's nachts brandt een lamp in een leeg lokaal).

Met King spreek ik nog een en ander af voor de dagen dat hij hier zal achterblijven tijdens de missie van AzV. Samen met Placide en aan de hand van een nieuw lasermeettoestel noteer ik alle afmetingen van het nieuwe administratief gebouw dat jammerlijk genoeg nog in de steigers staat.

Een klein uur voor zonsondergang komt Albert in het ziekenhuis aan. Hij heeft de vrouw uit Aunda mee. De reis verliep zo comfortabel als mogelijk. Herman besluit om haar in observatie te houden.

Noot dd. eind oktober 2011

Het was uiteindelijk niet nodig de vrouw opnieuw te opereren. Na een week observatie mocht ze weer huiswaarts vertrekken.

Mijn presentatie is om 19u. gepland. Maar... ze start uiteindelijk pas om 19.45. Dat is behoorlijk laat want Yves wil na mij ook nog zijn uiteenzetting brengen. De reden? Wel, er loopt wel eens wat fout bij het communiceren. Iedereen die moest weten dat Yves in ik een voordracht zouden houden, was op de hoogte. Maar bon, daar bleef het bij. Langs alle kanten werd daarbovenop, en op hetzelfde tijdstip nog een en ander gepland. Ik heb dus gezaagd, aangedrongen om te beginnen, uiteindelijk vastgesteld wat er gaande was, (ten onrechte) zeer theatraal tegen Henriette uitgevlogen omdat het ernaar uitzag dat het deels haar fout was dat het in het honderd liep... Het was allemaal verloren moeite. Ik startte mijn presentatie om 19.45, Yves kwam een goed uur later aan de beurt. Nadien heb ik mij bij Henriette verontschuldigd.

De interesse voor mijn presentatie was eerder 'mager'. Alle in Katako-Kombe aanwezige artsen en de diensthouders van het ziekenhuis moesten verplicht de voordracht bijwonen. Het was duidelijk: elektriciteit en de zorg voor toestellen is het minste van hun bekommernissen. Er kwamen geen vragen. Pierre echter was goed bij de les, geeft wat commentaren en lokt ook wat commentaren uit. Zo wordt het duidelijk welke verantwoordelijken elk heeft, welke verantwoordelijkheden de diensthouders en artsen in deze hebben én dat zij meestal verantwoordelijk zijn als er iets defect gaat. Ook Lucien uit hierover een duidelijke reactie: "Als ik ervoor verantwoordelijk ben dat een toestel kapot gaat, bijvoorbeeld omdat ik vergeten ben een stekker uit te trekken, dan moet ik de schade betalen."

Hierop zat iedereen met de mond vol tanden. Dat was dus duidelijk, hoop ik.

